

🌿 *Go back to [Nakagoshi & Xuan Lab homepage](#)*

🌿 Lab Rapport

Japanse Tuinen-trip naar Kurashiki-Okayama-Takamatsu

Datum: 2 Maart 2014

Rapport door [Rob Jongman](#)



Deelnemers: Chunzhi Tai, Mimi Nakagoshi, Zarif (Aminov Zarif Zamirovich), Mike (Alikulov Khusniddin Zarifovich) Rob Jongman

Het idee en de organisatie van deze “Japanse tuinen” reis kwam van Miomi Nakagoshi . Ze stuurde ons alle informatie, dus we wisten dat het een lange, interessante dag zou worden.

We reisden op een 5 persoonsticket op de Sanyo lijn. Dat betekent dat we hadden een boemeltje hadden, die stopte op alle stations. Het kost tijd , maar voor deze gelegenheid was het leuk om een blik op het landschap om ons heen hebben. Vertrek was op 8:48 van Saijo via Itozaki naar Kurashiki (Okayama prefecture), aankomst 10:43 . Daar hadden we een uur de tijd voor een wandeling in de historische stad van Kurashiki . Het is een interessante stad, met de centraal gelegen Kurashiki rivier als de kern van de oude stad. Kurashiki ligt tegen de kust van de Seto binnenzee, in het zuidelijke deel van de Okayama Prefectuur en in het zuid-oostelijke deel van de regio Chugoku .

In de Edo periode, Kurashiki bloeide als " Tenryo ", een gebied dat rechtstreeks onder de shogun viel. Speciale lokale producten werden naar Kurashiki gebracht via rivieren met behulp van z.g. “takasebune”, vrachtschepen, en langs de rivier in het centrum van de stad staan dus veel koopmanshuizen en pakhuizen met witte muren. Het is nu een nostalgisch stadslandschap met de witte wanden van de pakhuizen en smalle geplaveide straatjes die vroeger vol waren met karren. De Kurashiki Bikan is een plaats waar de traditionele structuren en gebouwen van dit deel van Japan bewaard zijn gebleven.



Behalve hier en daar wat Camelia's waren er nog geen voorjaarsbloemen te zien. Maar wel waren er natuurlijk toeristen, die genoten van een wandeling door de stad, de boten en natuurlijk een ritje in een riksja.



We gingen terug naar het station en reisden verder naar Okayama, de hoofdstad van de prefectuur. Dit was slechts een kort ritje. In Okayama bezochten we Korakuen Tuin, die wordt beschouwd als een van de drie mooiste tuinen in Japan, en wordt gezien als Japans cultureel erfgoed .

De aanleg van de tuin begon in 1687, toen Ikeda Tsunamasa, de Daimyo zijn vazal Tsuda Nagatada opdracht gaf om Okayama Korakuen aan te leggen. Het werd in 1700 voltooid, en het heeft min of meer zijn oorspronkelijke vorm uit de Edo periode bewaard. De tuin werd gebruikt als een plaats om belangrijke gasten te ontvangen en ook als een rustplaats voor de Daimyo, maar op bepaalde dagen was het ook toegankelijk voor de mensen uit de stad en streek. In 1884 werd het bezit overgedaan aan de Okayama Prefectuur en de tuin werd opengesteld voor het publiek. Tijdens overstromingen in 1934 en de Tweede Wereldoorlog liep de tuin ernstige schade op maar deze is in de periode erna hersteld. Op de dag dat wij de tuin bezochten was de entree gratis, zodat het park vol was met mensen die er genoten van de eerste pruimenbloei en kinderen waren blij rond te kunnen rennen (niet op het gras natuurlijk). Het park heeft een mooie lay-out , omringd door water en met het Okayama kasteel op de achtergrond en mooie tuin-details met rotsen, watervallen, stroompjes en coniferen.



De terugweg naar het station deden we met de taxi en gingen verder met de trein naar Takamatsu. Daarvoor moesten we de Seto Binnensee oversteken over de Seto-Ohashi brug. De reis ging eerst door tunnels en daarna via de grote brug over de Seto binnensee.



In Takamatsu (Kagawa Prefecture) hebben we een bezoek gebracht aan de Ritsurin-Koen tuin. Ritsurin-Koen is een landschapstuin, aangelegd door de lokale feodale heren in de vroege Edo periode. Het is begonnen als een tuin met geneeskrachtige planten en daar zijn er nog een aantal van. Het wordt beschouwd als een van de beste tuinen in Japan en er zijn mensen die hebben gezegd dat het een plek verdient op de lijst van de "drie mooiste tuinen van Japan" naast Kanazawa's Kenrokuen, Mito's Kairakuen en Okayama's Korakuen. De tuin is anders dan de siertuin van Korakuen en het heeft als landschapstuin, plekken waar je alle seizoenen van kunt genieten; het is een mooi gebied om te wandelen. Hier bloeiden pruimen en abrikozen.



Vooral voor de Oezbeekse studenten waren de strak getrimde dennen en de Koi in het water de bijzonderheden hier. In het ruim opgezette park liggen een aantal vijvers, heuvels, historische bomen en prachtige paviljoens verdeeld over een Japanse tuin in het zuiden en een westerse stijl tuin in het noorden. Het was een tuin waar je wel foto's moest nemen zoveel mooie plekken waren er. Daarom kan ik wel meevoelen met degenen die Ritsurin-Koen willen opnemen in de toptuinen van Japan (hoewel ik nog steeds de meeste ervan nog moet zien).



Na het bezoek aan Takamatsu begonnen we aan de reis terug naar Saijo over Okayama, waar we een kort bezoek aan een ruimte voor alternatief winkelen (voormalige havenloodsen). Daarna vertrokken we met de 18:10 rechtstreekse trein van Okayama naar Saijo en kwamen in Saijo aan om 20:20, exact volgens het boekje, maar wel via alle haltes onderweg, die er waren. Het was een heel leuke dag met geweldige ervaringen en ik zag dat iedereen, zoals dat heet “moe maar voldaan” was.

Go back to [Nakagoshi & Xuan Lab homepage](#)